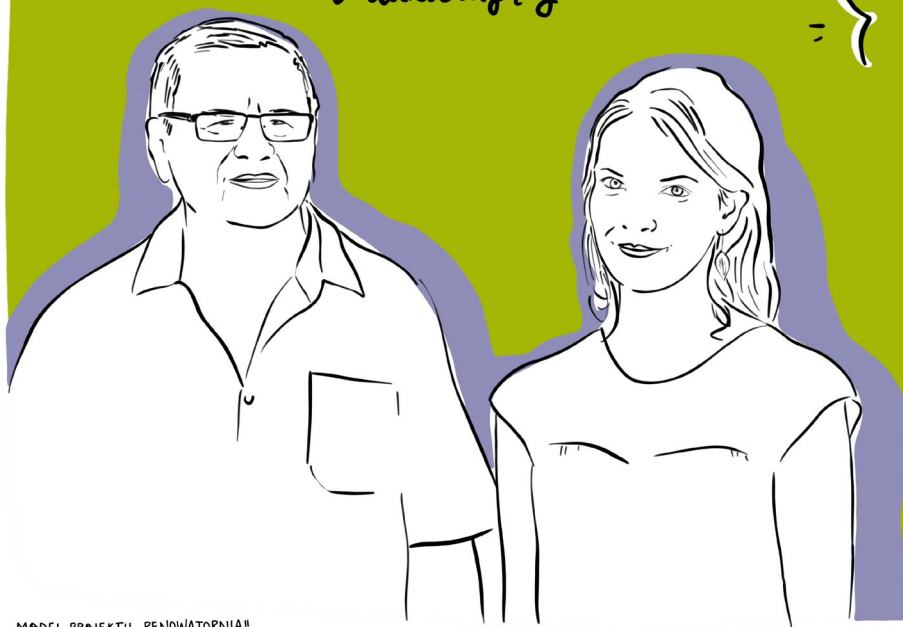

Projekt modelowy „ReNOWAtornia”

Zygmunt i Edyta stworzyli pracownię, gdzie starsi i młodszy mogą odnawiać meble i inne przedmioty, majsterkować oraz realizować własne **REKODZIELNICZE POMYSŁY**.

Ekspertami są seniorzy i seniorzy w razie potrzeby służący pomocą i udzielający wskazówek.

MODEL PROJEKTU „RENOWATORNIA”
ZOSTAŁ ZREALIZOWANY WE WSPÓŁPRACY Z TOWARZYSTWEM INICJATYW TWÓRCZYCH “e”
W RAMACH PROGRAMU „UNIWERSYTET TRZECIEGO WIEKU - SENIORZY W AKCJI”
POLSKO-AMERYKAŃSKIEJ FUNDACJI WOLNOŚCI.

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

towarzystwo
inicjatyw
twórczych

SENIORZY
W AKCJI

Opis

W każdej miejscowości jest mnóstwo osób z twórczymi pasjami i umiejętnościami, którymi mogłyby podzielić się z innymi. Dwoje animatorów w Bytoniu chciało zachęcić takie osoby (a zwłaszcza starszych mężczyzn) do aktywności i postanowiło stworzyć przestrzeń wspólnego, międzypokoleniowego, kreatywnego działania. W należącym do gminy budynku powstała pracownia, do której każdy może przyjść, coś naprawić, stworzyć, ozdobić albo po prostu napić się kawy i porozmawiać.

Z powodu pandemii COVID-19 sama pracownia ruszyła z opóźnieniem, animatorzy zaproponowali więc uczestnikom działania możliwe do zrealizowania w domu albo w małych grupach. W ten sposób wspólnie odrestaurowali stary kredens do przechowywania narzędzi i materiałów – na początku został rozmontowany, a chętne osoby mogły odnowić i pomalować według własnego pomysłu drzwiczki czy szuflady. Można było też ozdobić wyciętą ze sklejki literę składającą się na szyld pracowni. Uczestnicy zbudowali także drewniane stoły robocze, a w ramach współpracy z biblioteką uczestniczki przygotowały elementy wyposażenia czytelnicy dla dzieci, m.in. poduchy z ręcznie wyhaftowanymi ilustracjami bajek.

Kiedy pandemiczne warunki na to pozwoliły, pracownia była otwarta dwa razy w tygodniu – jednego dnia przed południem, a drugiego w godzinach popołudniowych, tak by wszystkie chętne osoby miały szansę ją odwiedzić. Animatorzy dali wolną rękę uczestnikom przy wyborze charakteru działań i wkrótce okazało się, że największym powodzeniem cieszy się renowacja starych mebli, a także rękodzieło, jak haftowanie czy dzierganie. Uczestniczki i uczestnicy przynosili swoje wymagające odnowienia meble i inne przedmioty (zdarzył się nawet uł!). Przy pracy zawsze można było skorzystać z fachowej pomocy innych bywalców warsztatu. Raz na jakiś czas ekspertka czy ekspert (z zewnątrz lub spośród grona uczestników) prowadził warsztaty według zgłoszonych inicjatyw i potrzeb.

Choć projekt się zakończył, to pracownia nadal działa, a mieszkańcy okolicy w każdym wieku mogą tu przyjść, zrobić coś ciekawego i skorzystać z porady starszych fachowców.

Kto

Realizatorzy projektu o sobie:

- **ZYGMUNT SOSNOWSKI** – przez wiele lat byłem wójtem gminy Bytoń, przez co znam potrzeby lokalnej społeczności. Na emeryturze nadal działam na rzecz mieszkańców, w tym głównie seniorów. Pełnię funkcję prezesa Stowarzyszenia Rozwoju Gminy Bytoń, którego jednym z głównych celów statutowych jest inicjowanie działań na rzecz kultury i sztuki, a także ekologii. Prywatnie jestem miłośnikiem sztuki i mężem lokalnej malarki. W wolnych chwilach hobbystycznie zajmuję się drobnymi pracami stolarskimi, jak robienie ram do obrazów i renowacja starych przedmiotów z drewna, w tym mebli.
- **EDYTA ESTKOWSKA** – jestem animatorką kultury (z wykształcenia artystka plastyk i projektantka wzornictwa). W Klubie Seniora w Stróżewie prowadzę m.in. zajęcia artystyczne, robótki ręczne itp., w Radziejowskim Domu Kultury pracownię plastyczną dla dzieci, młodzieży oraz dorosłych, a w Wiejskim Centrum Kultury w Bytoniu warsztaty artystyczne. Jestem autorką i koordynatorką projektów „Mozaika radziejowska” i „Ceramika radziejowska”. W wolnych chwilach daję nowe życie zużyтым ramom okiennym oraz artystycznie maluję stare meble.

Organizacja wspierająca: Wiejskie Centrum Kultury i Biblioteka Publiczna w Bytoniu

Dla kogo

Odbiorcami są mieszkańcy osiedla/dzielnicy/miejscowości/gminy (zwłaszcza rejonów z ograniczonym dostępem do kultury): osoby ze wszystkich pokoleń, które chcą coś stworzyć.

Po co

Celem projektu jest wykorzystanie potencjału i umiejętności seniorów w twórczy sposób, z pożytkiem dla nich i dla mieszkańców. To szansa na „połączenie sił” oraz międzypokoleniową integrację, wymianę umiejętności i doświadczeń, a także na stworzenie miejsca, gdzie każdy będzie czuł się swobodnie i będzie mógł bezpłatnie skorzystać ze sprzętu, materiałów, pomocy oraz porady eksperta.

Kto może zrealizować

Instytucje kultury, stowarzyszenia, kluby seniora, kluby osiedlowe, koła gospodyń, a także po prostu grupy pasjonatów chcących stworzyć wyjątkowe miejsce.

• Krok 1. Przygotowania organizacyjne

Spotkajcie się w parze/grupie i zastanówcie się, czy możecie zaangażować się w co najmniej wielomiesięczne przedsięwzięcie.

Skontaktujcie się z urzędem gminy, opowiedzcie o waszym pomyśle, może samorząd dysponuje lokalem, który mógłby wam udostępnić. Pomyślcie, jakie są wasze potrzeby dotyczące powierzchni i dostępności takiego miejsca (byłoby świetnie, gdyby składało się z dwóch pomieszczeń i moglibyście mieć je na wyłączność). Porozmawiajcie z lokalnymi instytucjami i organizacjami, które mogłyby sfinansować działanie lub pomóc wam znaleźć środki, m.in. na zakup wyposażenia, narzędzi i materiałów i na wynagrodzenia.

Przygotujcie kosztorys i harmonogram, podzielcie się zadaniami. Pomyślcie nad nazwą pracowni – tak by od początku stała się rozpoznawalna (ale jej nazwanie możecie też zostawić uczestnikom).

• Krok 2. Promocja

Opowiadajcie sąsiadom, znajomym, rodzinie o inicjatywie – poczta pantoflowa świetnie się sprawdza. Przekażcie informacje lokalnym stowarzyszeniom i organizacjom, konkretnym osobom albo liderom grup (np. z koła gospodyń, klubu seniora). Przygotujcie plakaty zapraszające na pierwsze spotkania i rozwieście je w okolicy, możecie też zostawić ulotki w zaprzyjaźnionych miejscach. Skontaktujcie się z lokalnymi mediami. Stwórzcie stronę lub grupę na Facebooku, krótko opiszcie swój pomysł i zaproście do wzięcia udziału w inicjatywie i pierwszym spotkaniu. Poproście zaprzyjaźnione organizacje o udostępnianie informacji.

Kiedy pracownia już ruszy, regularnie zamieszczajcie treści na Facebooku, publikujcie zdjęcia pokazujące pracę i jej efekty. Warto przed początkiem każdego miesiąca wydrukować na plakatach kalendarz spotkań i warsztatów.

• Krok 3. Pierwsze spotkanie

Porozmawiajcie o tym, co uczestniczki i uczestnicy chcieliby w pracowni robić – co umieją, czego chcą się nauczyć i jakimi umiejętnościami się podzielić. Zgodnie z tym zdecydujcie, jakie sprzęty, narzędzia i materiały będą potrzebne, a także jak zagospodarujecie przestrzeń.

Umówcie się na terminy spotkań w pracowni, najlepiej od razu ustalić stałe dni i godziny spotkań.

Przedstawcie zasady bezpieczeństwa podczas pracy i wspólnie wypracujcie jasne reguły sprzątnięcia w pracowni. Spiszcie regulamin i umieśćcie w widocznym miejscu, będzie wtedy łatwiej egzekwować jego przestrzeganie.

• Krok 4. Działanie pracowni

Zamówcie potrzebne materiały i narzędzia. Zbierajcie pomysły na ewentualne tematy warsztatów i skontaktujcie się z ekspertkami i ekspertami. Warto też zaproponować działania, które będą widoczne dla lokalnej społeczności, np. wykonanie sprzętów czy drobiazgów (jak zakładki) dla biblioteki.

Cały czas bądźcie otwarci na inicjatywy i pomysły uczestniczek i uczestników. Pamiętajcie, że najważniejsze w tym projekcie są wspólnie spędzony czas, wzajemna pomoc i dobra zabawa, a także relacje, które się tworzą.

• Krok 5. Wystawa

Na zakończenie sezonu, cyklu pracy albo całego projektu wspólnie zorganizujcie wystawę prac. Będziecie mogli pochwalić się efektami działań i jednocześnie zachęcić kolejne osoby do uczestnictwa.

Zgromadźcie wszystkie przedmioty, które chcecie pokazać, a tym przedmiotom, których nie można zaprezentować na miejscu (jak np. odremontowane okna) zróbcie zdjęcia i wydrukujcie w dużym formacie. Do każdego eksponatu dołączcie opis oraz imię i nazwisko twórcy.

Zaproście na wystawę mieszkańców okolicy i razem świętujcie sukces.

Jak zarządzać działaniem:

Kluczowe osoby w projekcie:

- dwoje koordynatorów w różnym wieku,
- grupa osób zaangażowana w organizację działań.

Koszty realizacji

Najważniejsze koszty, które trzeba wziąć pod uwagę:

- koordynacja,
- materiały: farby, papier ścierny, włóczka, kleje itp. (wszystko w dużych ilościach),
- narzędzia: wyrzynarki, szlifierki, piły, młotki, pędzelki, szydełka itp.,
- kawa, herbata, ciastka,
- wynagrodzenie ekspertów prowadzących warsztaty,
- druk plakatów i ulotek,
- środki czystości i środki dezynfekcyjne, papierowe ręczniki, papier toaletowy, worki na śmieci,
- obsługa finansowa.

Niezbędne minimum

Konieczne są:

- lokal, w którym można urządzić pracownię,
- bezpieczne (trzeba pamiętać, że z pracowni mają korzystać osoby starsze i dzieci) i wygodne miejsce pracy (szerokie stoły robocze, miejsce, żeby usiąść),
- podstawowe narzędzia i materiały,
- pamiętanie o tym, że w tym działaniu najważniejszy jest wspólnie spędzony czas, wzajemna pomoc i dobra zabawa, a także relacje, które się tworzą,
- stała promocja działań i ich rezultatów.

Kontakt, linki

<https://www.facebook.com/groups/2870401993288007>